

หันกลับมาดูตัวเอง

๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เราเป็นผู้ได้โอกาสแล้ว เราใช้โอกาสนั้น มาทำพระนิพพานให้แจ้งหรือเปล่า หรือเอาโอกาสนั้นเปลี่ยนมาเป็นวิกฤต มาสั่งสมสิ่งที่ไม่ดี ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องกล่าวหาญ **หันกลับมาดูตัวของเราว่า เราได้โอกาสแล้ว เราเปลี่ยนโอกาสนั้นเป็นวิกฤตหรือเปล่า**

เราเป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย เป็นแหล่งเนื่อนานาบุญของโลก แหล่งแห่งความรู้อันบริสุทธิ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เราได้รักษาทรงจำสืบทอดกันเอาไว้ อย่างน้อยก็ต้องเข้าใจอย่างนี้ แล้วก็ญาติโยมเขามองกันอย่างนี้ เราเป็นอย่างนี้แล้วหรือยัง ถ้าเป็นแล้วมันก็ปลื้มปีติภาคภูมิใจ โยมก็สมหวัง ได้ทำบุญกับเนื่อนานาบุญ ทำน้อยก็ได้บุญมาก ทำมากก็ได้มากยิ่งขึ้น

เป็นหนี้...เป็นนาย...หรือเป็นเนื่อนานาบุญ

๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ถ้าเราเป็นผู้ได้โอกาสแล้ว เปลี่ยนโอกาสนั้นมาเป็นวิกฤต มีค่า ๆ หนึ่ง ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ คำว่า อิดมบริโกค อิดนั ทุกข์ โลก เป็นหนี้เป็นทุกข์อย่างหนึ่งในโลก คือ ใช้สอยสิ่งที่ญาติโยมให้มาโดยฐานะเราเป็นลูกหนี้

เราจะใช้สอยสิ่งที่ญาติโยมจบเห่หัวแล้วแบบไหน แบบเป็นหนี้ เป็นนาย หรือเป็นเนื่อนานาบุญ เรา จะอยู่ในระดับไหน อยู่ในที่สูง ระดับธรรมดา หรือระดับล่าง เราต้องสำรวจตัวเอง

อย่างน้อยต้องอย่างนี้

๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ลูกเป็นสามเณร เป็นหน่อเนื้อเชื้อไขขององค์พระจอมไตร ต้องมีศีล ๑๐ บริบูรณ์ มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ไม่มีอย่างอื่น มีเป้าหมายและมโนปณิธานเดียว คือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง อย่างน้อยก็ต้องอย่างนี้

บวชแล้วก็ต้องศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อเอามาสอนตัวเอง สอนตัวเองดีแล้วก็ไปสอนญาติโยม แบ่งปันความรู้กันไป

ขั้นตอนสุดท้าย

๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สมัยก่อน พระอุปัชฌาย์จะชี้ให้ผู้บวชใหม่ดูไปกลางทุ่งนา ทุ่งนา เธอเห็นอะไรไหม เห็นท้องนาเขียว ๆ นอกจากทิวข้าวแล้ว ทุ่งรวงทองแล้ว เธอเห็นอะไรอีก เห็นต้นไม้สูง ๆ แล้วนอกจากต้นไม้สูง ๆ แล้วเธอเห็นอะไรอีก เห็นกระต๊อบเล็ก ๆ กระต๊อมปลายนา เธอเห็นอะไรอีก เห็นเจ้าทุย เจ้าทุยอยู่ไหน นั่นแหละมีเขาเงี้ยว คาราวาดำ Buffalo ตัวเขางามทีเดียว